

Համախեցուց երբեմն յառաջադիմութեան և վաճառականութեան համար Անդղիացի ճանապարհորդ ձէնքիներն իւր գրուածոց մէջ յիշել է յամի Տեառն 1559, թէ Համախեցի Հայ վաճառականք եւս գտնուէին յԱժտէրխան քաղաքում, ինչպէս և Ջուղայեցիք և Աղուլեցիք և ուրիշ տեղացիք:

Համախու վաճառաշահ լինելոյ համար գրել է յամին 1730 և Աբրահամ Կաթուղիկոսն Կրետացի:

Անդղիացի ճանապարհորդ ձէնքիներնի գրուածոց մասին յանկացողը թող կարգայ Հ. Ղեւոնդ Ալիշանի «Սիսական» գրքի 464 երեսի գրուածը:

Ըստ աւանդութեան Զիրուան քաղաքը գտնուում է նոյն իսկ Աղսու տեղումն գետի աջ ու ձախ եզերքումը՝ Համախուց հարաւ արեւելեան կողմին լայնառարած գաշտի բերանումն, որոյ օդն ու ջուրն վնասակար ինչպէս վերեն ասացի: Աղսուն է շրջ իջեւանն ճանապարհի (ստանցիա)՝ Համախուց գնացողի, նոյնպէս շրջ իջեւանն է Քիւրգամիրից եկողի: Աղսուի մօտ գետի վրայ կայ եօթն աշքից քարուկրեայ կամուրջ վաղուցայ շինած պարսիկ արձանագրով, որ չկարողացան թարգմանել ոչ Համախում և ոչ Բագուում: Իսկ Աղսուի վերի կողմին ձորաբերանին կան հին քաղաքի աւերակներ: Եթէ ասեմ Աղսու բառը Աղուան բառի կրճատումն կամ աղաւաղումն է, գարմանալի չէ, ըստ որում պարսիկները սովոր են ամէն բառ իրենց լեզուին և հնչմանը յարմարացնել. որովհետեւ գետի ջուրը սպիտակ չէ, որ Աղսու անունն ստանար: Ինչ և իցէ, հին Զիրուան կամ Աղուան քաղաքի տեղը Աղսուն է և նորա ամարանոցը՝ այժմեան Համախին: Խազրայ (Չէրքէյ Խազախայ) Խաքան թագաւորի որդի Համախ-Հաթի հրամանաւ Զիրուանի բնակիչները տեղափոխուում են 1567 թուին, լեւնաշըլթայի մի փոքրիկ հովտի մէջ և կառուցանում են Համախի քաղաքը յանուն Համախ-Հաթի. և այս անունը համառօտելով